

[Inge Dahl-Sørensen]

justeringer efter afvigelser. Også dette lovforslag opfylder fuldt ud de krav, som samfundet i dag stiller, hvorfor det er i pagt med tiden og endog på mange områder forud.

Overordnet har lovforslaget to hovedafsnit, nemlig målsætning og midler.

Målsætningen med lovforslaget er for det første en afbureaukratisering af beslutningsprocesserne og for det andet at etablere en mål- og rammestyrelse, hvorved den enkelte skole får mulighed for reel økonomisk og pædagogisk selvforvaltning, og for det tredje at give forældrene større medindflydelse på deres børns skole i såvel økonomisk som pædagogisk henseende med lærerne som ansvarlige rådgivere.

Midlerne til at gennemføre målsætningen er udformet i få, velovervejede regler:

Det enkelte gymnasium skal fremover ledes af en bestyrelse og en rektor, som har den nødvendige kompetence. Bestyrelsen fastsætter alle principper for skolens virksomhed, herunder fastlæggelse af skolens budget inden for den af amtsrådet fastsatte ramme. Lærerrådene ophæves og erstattes af pædagogiske råd, der er rådgivende for skolens leder.

Et godt gymnasium må følge med samfundets udvikling. Det må være dynamisk og initiativrigt, og for at det kan være det, behøver gymnasierne frihed til selv at kunne bestemme. Skolens brugere skal i videst muligt omfang bestemme skolens udvikling til fordel for vore unge.

Disse krav er hidtil ikke blevet opfyldt tilstrækkeligt. Uanset det faldende elevtal er resourceforbruget steget og kvaliteten vel næppe tilsvarende øget.

Hvad er fejlen ved det bestående system, kan man så spørge sig selv. Mit svar må være, at hverken skoleledelse, lærere eller brugere med de nuværende regler har haft tilstrækkeligt ansvar og mulighed for selv at bestemme, hvad der er bedst for vore unge. Det får de nu.

De overordnede mål og rammer skal alene fastlægges i Undervisningsministeriet, hvormod det overordnede økonomiske ansvar skal lægges ud til det enkelte amtsråd, og det pædagogiske ansvar for skolens undervisning og eksamener over for ministeren påhviler fremover rektor.

Skolens styrelse bliver hermed det centrale organ i den nye styrelsesform for gymnasieskolerne, og her skal forældrene i forening med re-

præsentanter for amtsrådet og kommunalbestyrelserne i skolens opland have bestemmende indflydelse, samtidig med at lærere, elever og rektor skal være repræsenteret.

Det pædagogiske arbejde er fortsat lærerens ansvar. Den overordnede indflydelse, lærerne har på skolens pædagogiske holdning, sker formelt gennem det pædagogiske råd, som især skal udtale sig efter anmodning, men som også har lejlighed til at udtale sig direkte.

Ved at lærerne deltager i bestyrelsens møder, skubbes den frugtbare drøftelse af problemerne over i det besluttende organ, nemlig bestyrelsen. Herved opnås det nødvendige samarbejde mellem forældre, lærere og rektor.

Hele dette meget vigtige skolearbejde giver en hurtigere tilpasningsevne, og bestyrelserne kan træffe direkte og klare beslutninger, som hurtigt og effektivt sætter skolen i stand til at opfylde de lokale ønsker og behov.

Der er også en fordel for rektor: Han får en stærkere position, når han hurtigt kan få afklaring af skolens problemer og kan træffe klare beslutninger.

Fremover vil rektors opgave primært være at sikre, at skolens økonomiske rammer overholdes, at skabe visioner, at tage initiativer, at sikre koordinering, at skabe et godt arbejdsklima samt at løse konflikter – kort sagt at være en god leder i ordets egentlige forstand.

Lærerne får også store og væsentlige fordele af den nye lov. De vil komme til at mærke direkte, at deres gymnasium har fået øget frihed. De får en leder, der kan give dem mulighed for at få et væsentligt bedre arbejdsklima og miljø. De får frihed inden for en økonomisk ramme og vil kunne tilrettelægge undervisningen på andre måder. Det bliver sjovere at være lærer og ikke mindst mere udfordrende.

En styrkelse af ledelsesfunktionerne er ikke det samme som al magt til rektor. En styrket ledelse har som mål at gøre hele personalet medansvarligt for skolens udvikling.

Decentralisering og dermed mere indflydelse til borgerne stiller dog samtidig øgede krav til den enkelte. Her må man forvente en større interesse for at deltage aktivt i skolens dagligdag. Det betyder, at forældrene nu skal tænke sig grundigt om, før de vælger deres bestyrelsesrepræsentanter. Når den reelle indflydelse lægges ud til bestyrelserne, tror jeg også, at flere og flere vil tage udfordringen op og bruge